

Homilie 22^e zo jaar B 010924
Deuteronomium 4, 1-2. 6-8;
Jakobus 1, 17-18. 21b-22. 27;
Marcus 7, 1-8. 14-15. 21-23

Zusters en broeders,

De drie lezingen vandaag werpen, elk op hun manier,
een licht op de relatie tussen geloof, wet,
en de werkelijke toewijding van ons hart.
De lezingen roepen ons op om na te denken
over wat het betekent om authentiek te leven als gelovigen,
en hoe we de geboden van God
in ons dagelijks leven kunnen integreren.

In de eerste lezing uit Deuteronomium
horen we hoe Mozes het volk van Israël oproept
om trouw te blijven aan de geboden van God.
Hij zegt: “Gij zult niets toevoegen aan wat ik u voorschrijf
en niets daarvan afdoen.”
Dit is een duidelijke oproep
om de zuiverheid van Gods woord te bewaren
en het niet te vermengen
met menselijke interpretaties of eigen belangen.

De brief van Jakobus benadrukt vervolgens
dat alle goede gaven van boven komen.
Jakobus spoort ons aan
om het Woord van God niet alleen te horen,
maar het ook in de praktijk te brengen:
“Weest uitvoerders van het woord
en niet alleen toehoorders.”
Het is een uitnodiging tot een actief geloof,
dat zich uit in concrete daden van liefde,
barmhartigheid en gerechtigheid.

In het evangelie van Marcus zien we Jezus in confrontatie met de Farizeeën en schriftgeleerden, die zich druk maken over de rituele reinheid.

Jezus maakt duidelijk dat het niet de uiterlijke rituelen zijn die ons heilig maken, maar de ingesteldheid van ons hart.

Hij zegt: “Niet wat van buitenaf in de mens komt, kan hem onrein maken, maar wat uit de mens komt, dat maakt hem onrein.”

In een wereld waarin vaak gesjoemeld wordt met regels en waar mensen geneigd zijn om de waarheid om te buigen naar persoonlijk gewin, roept het boek Deuteronomium ons op om eerlijk en trouw te blijven aan Gods geboden.

Dit betekent dat we in ons dagelijks leven integriteit dienen na te streven, bv bij het nakomen van beloften, of het eerlijk behandelen van anderen. Eerlijkheid en rechtvaardigheid zijn geen opties, maar fundamentele waarden in het koninkrijk van God.

De brief van Jakobus herinnert ons eraan dat ons geloof niet alleen iets is om over te praten, maar iets dat zichtbaar moet zijn in onze daden. In onze moderne wereld kunnen we dit toepassen door ons in te zetten voor gerechtigheid en barmhartigheid. Denk aan het ondersteunen van mensen in nood, zoals vluchtelingen, daklozen, of mensen die lijden onder armoede en uitsluiting. Wanneer we ons geloof in actie omzetten, geven we getuigenis van de liefde van God die geen grenzen kent.

Jezus leert ons in het evangelie van vandaag dat het niet de uiterlijke handelingen zijn die ons rein maken, maar onze innerlijke houding die het verschil maakt.

Vandaag de dag kunnen we dit zien
als een oproep tot het ethisch nadenken
over onze motivaties en verlangens.
We worden uitgedaagd om ons leven te onderzoeken:
Wat drijft ons? Zijn we eerlijk in onze intenties?
Het betekent ook dat we niet dienen te oordelen
op basis van uiterlijkheden of oppervlakkige waarnemingen,
maar dat we dienen te streven naar een zuiver hart,
gericht op liefde, waarheid en gerechtigheid.

Zusters en broeders,
Gods geboden zijn niet bedoeld als een last,
maar als een wegwijzer
naar een leven van vreugde en vervulling.
Ze wijzen ons de weg naar een diepere relatie
met God en met elkaar.
Mogen we de moed hebben om deze weg te bewandelen,
om het Woord van God niet alleen te horen,
maar het ook te doen,
zodat we ware getuigen kunnen zijn
van Zijn liefde in deze wereld.

Amen.